



பல்கலகைக் கழக மனென்று : பாரதூ பபோற்றிச் சலால்ல,
நல்லதோர் குடும்பம் சய்ய்யும்சிற்தலை! - அந்த,
நல்லவர் பரூலகில் தந்தலை....!

ஓர்பதூ மாதந் தன்னில் : ஓரூத்திதன் வயிறற்றிற் கொளினும்,
யார் அதன் வரேலிட்டார் மூதலில்? - அவர்,
பரே அதூ தந்தயாகும் உலகில்....!

வானதூ பயெ்தால் தானே : வயைகம் பசூமை காணும்,
வானபைப்போல் வழங்கிடுவார் வாரி! - அந்த,
வானபுகழ் கொண்ட தந்தலை பாரி...!

அன்பெனும் அமளி மலேலே : அன்னதைதான் துயிலச சய்யினும்,
நன்புகழ் அறிவலை ஏற்றும் ஜோதி! - அதூ,
நானிலம் புகழும் தந்தலை..... ஜாதி...!

எதலை எதலே நினதைதூ நெஞ்சம் : எங்கிய பபோதும் மழலை,
உதயைனகைக் கண்டபபோதூ..... மலரூம்! - அந்த,
உத்தமர் தந்தலை என்பார் பலரூம்!

துள்ளியதே திரியும் நாளில் : துட்க்கினை அடக்கி வதைத்தே,
பள்ளிக் கதே அனுப்பிவகைக் கும்..... முறமை ! - அந்த,
பக்குவம் தந்தை கண்ட கடமை !

தன்மகன் படிப்பில் திறைத் : தரமானோர் சபையின் முன்னே,
முன்னிலை வகிக் க எண்ணும்..... நஞ்சம் ! - அந்த,
முறையான தனையுலகே..... கொஞ்சம் !

பற்றைய சூற்றத் தோர்கள் : பருமயைய மகனைச் சொல்ல,
மற்றவர் முன்னே புகழா..... மனம் ! - அவனை,
மனதுக்கூள் புகழ்வதில் தான்..... கவனம் !

அன்னையைக் கண்ட பின்தான் : அப்பனைக் காண்போம் எனினும்,
முன்னிலைப் பெரில் நிற்பார்..... தந்தை ! - அந்த,
முறையானைப் பணியட்டும்..... சிந்தை !

நஞ்சினமலே தங்க வதைத்து : நிம்மதி கொள்வார் நாமும்,
துஞ்சிடும் அழகில் காண்பார்..... வயம் ! - அவர்,
தய்யமையில் சிறிதும் இல்லை..... ஐயம் !

உப்பது தீர்ந்த பின்தான் : உப்பின் சுவை அறிவார்,
அப்பனும் போனபின்தான்..... அழுவார் ! - அதனை,
அறிவால் உணர்ந்தவரே..... எழுவார் !

bairaabaarath@gmail.com